

ವಾಲಿದ. ಅವರೂ ಅವನೂ ಒಂದಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿಡ್ಡರು. ಅವನ ದೇಹ ನಡುಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯಾಯಿತು. ತಕ್ಕಣ, ‘ನಿನಗೆ ಇವ್ವಾ ಇಲ್ಲಾಂದೆ ಬಿಡು. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಅಲ್ಲಿ?’ ಎನ್ನುತ್ತ ಅವನ ಹಸ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಬೆನ್ನನ್ನು ತಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟರು. ನಂತರ ಅಪ್ಪನೂ ಅವರೂ ಅಂಗಡಿ ಖೀರಿಯ ಕಡೆ ನಡೆದರು. ಅವನು ಸ್ವೇಕಲನ್ನು ನೂಡಿಕೊಂಡು ಮನಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದ.

ಪಶ್ಚಿಮ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಏರಡು ದಿನಗಳು ಮಾತ್ರ ಇರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಮುತ್ತುಸಾಮಿಯ ಅಪ್ಪೆ ಮತ್ತು ಅಮೃನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಜಗತ್ ಉಂಟಾಯಿತು. ಒಂದೇ ಶಬ್ದ ಹೊಡಿತೆ. ಒದೆ ಗಲಾಟೆ. ಮತ್ತೆ ಅವರು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟಿರುತ್ತೇದರು. ಮುತ್ತುಸಾಮಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಬರಿಯುವ ಆತಕದಲ್ಲಿದ್ದ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿವರವಲ್ಲಿ ಎಂಬತ್ತು ತೊಂಬತ್ತು ಅಂಕಗಳನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆದುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಕ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ, ಫಿಯುಸಿಯಲ್ಲಿ ಅಸೆಪಟ್ಟೆ ಸಕ್ಕಿ ಕ್ರೋಸ್ ಸಿಗುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹೆದ್ದೊಮಾಸ್ಪರಾನ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಮಾತುಗಳು ಕಿರಿಯಲ್ಲಿ ದಿನಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದವು. ಅಮೃನ ಸ್ವಿತಿಯೂ ಪಾಪವಾಗೆ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಜಾಗಕೊಡದೆ ಬಿದುವುದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸಿದ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಯ ಸೈರನ್ ಕೂಗುವಾಗಲೇ ಎದ್ದು ಓದಲು ತೊಡಗಿದನು. ಒಂದು ಸಲ ಓದಿದ್ದನ್ನು ಹತ್ತು ಸಲ ಬರಿದು ನೋಡಿದ. ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಲ್ಲವೂ ಮುಗಿದಾಗ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹೊರಿಯನ್ನು ಇಳಿಸಿದಂತೆ ಇತ್ತು.

ಉಂಟದ ವಿಚಿಗಾಗಿ ಅಮೃ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನರ್ಸರ್‌ಮ್ಯಾನ್ ಮನಗೆ ಅಡಿಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ರ್ಯಾಸ್ ಮಿಲ್ನಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಕೇರುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಏರಡು ದಿನ ಕೆಳೆದು ಸಂಚಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾ ಮಾವ ಮನಗೆ ಬಂದರು. ಮೊರದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಆರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಮೃ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಎದ್ದು ನಿಂತು ‘ವಿನಾದ್ರು ಸುಧಿ ಗೊತ್ತಾಯ್ದು ಅಳ್ಳಿ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ‘ನಾನು ಹೋಗೋ ಜಾಗದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಮಾತ್ರ ವಿಚಾರಿಸ್ತಾನೆ ಇದೆನಿ, ಒಂದು ಸುಳಿವ್ರಾ ಕಿಕ್ಕಿಲ್ಲಾಮ್’ ಎಂದು ಅಬ್ಜುಲ್ ಮಾಮಾ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದರು.

‘ಸರಿ ಬಿಡಿ ಅಳ್ಳಿ, ಎಲ್ಲಾ ನ್ನು ಹಣೆಬಿರಹೆ.’

‘ಕಧಿಕಾರಮಂದಿದ ಪತ್ತುಕ್ಕಣಿಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗೋದನ್ನು ನೋಡಿದ ಬಿಟ್ಟು ಆಸಾಮಿ ಹೇಳ್ಣ. ನಾಳಿ ಹೋಗಿ ನೋಡೋಕಾಂದ್ರ ನಮ್ಮ ಅಂಗಡಿ ಹುಡುಗ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ರಜೆ ಹಾಕಿಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಏನು ಮಾಡೋದೂತ ಅಥರ್ ಅಗ್ರಿಲ್ಲಿ...’

‘ಜಾಗದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರ ಇವನ್ನುತ್ತ ಹೇಳಿ ಅಳ್ಳಿ. ಇವನು ಹೋಗಿ ನೋಡ್ದುಲೀ...’

ಅವರು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ‘ಇವನನ್ನಾ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ‘ನಾಲ್ಕು ಜಾಗ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರೇನೆ ಅವನಿಗೂ ಜಗತ್ತು ಗೊತ್ತಾಗೋದು’ ಅಮೃ ಅಂದಳು. ಮುತ್ತುಸಾಮಿಯ ತೋಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅವರು ಪತ್ತುಕ್ಕಣಿಗೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ ನಂತರ, ‘ಅಲ್ಲಿ ಏರಪ್ಪ ಕೌಂಡರ್ ಅಂತ ಬಿಟ್ಟು ಸೇತುವ ಹತ್ತಾನೆ ಒಂದು ಹೋಟಲ್ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿದರ ವಿವರ ತಿಳಿಯುತ್ತೆ’ ಅಂದರು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಉಪ್ಪುಹಾಕಿ ಕಲಸಿದ ತಂಗಳನ್ನದ ನೀರನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಕುಡಿದು ಪತ್ತುಕ್ಕಣಿಗೆ ಮುತ್ತುಸಾಮಿ ನಡೆದೆ ಹೊರಟನು. ಆ ಹೋಟೆಲ್ ಸಾಹುಕಾರರು ಅಪ್ಪನ್ನನ್ನೆ ನೋಡಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪತ್ತುಕ್ಕಣಿಲ್ಲ ಕೆರೆಯಿಂದ ಕವಲೊಡೆದು ಬರುವ ಕಾಲುವೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಕುಳಿತ್ತು, ಜರಿ ಸೀರೆಯಂತೆ